

Στην μακραίωνη Ιστορία του το Ελληνικό Έθνος, το λίκνο του ανθρώπινου πολιτισμού, γνώρισε αναρίθμητες στιγμές Ηρωισμού και Δόξας. Πάντοτε οι Έλληνες, με τα πεπραγμένα τους, άφηναν παρακαταθήκη, στις νεότερες γενιές, γενναίες πράξεις ως παράδειγμα. Μια από τις αναρίθμητες αυτές στιγμές, οι οποίες γιγάντωσαν τον Ελληνισμό στο διάβα των αιώνων, αποτελεί και το Ολοκαύτωμα της Κουτσούφλιανης, στις 13 Μαΐου 1898. Η ήττα μας στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897 είχε ως εδαφική απώλεια, για την Ελλάδα, το ορεινό αυτό χωριό της Πίνδου, ανάμεσα στην Θεσσαλία και την Μακεδονία, με αποτέλεσμα -όταν επικυρώθηκε η παράδοση του χωριού στην τουρκία-, οι κάτοικοί του να κάψουν τα σπίτια τους και παίρνοντας μαζί τους τα οστά των προγόνων τους να φύγουν για το ελεύθερο Ελληνικό έδαφος, δημιουργώντας ένα νέο χωριό, την σημερινή Παναγία, στον Νομό Τρικάλων.

Λέγεται ότι η Ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα, ενώ ορισμένοι υποστηρίζουν ότι επαναλαμβάνεται ως τραγωδία, όταν τα Έθνη ξεχνούν την Ιστορία τους. Στην δεύτερη περίπτωση η τραγωδία, ορισμένες φορές, ανακατεύεται και με την αηδία... Γιατί όλα αυτά; Επειδή, όπως αναφέρει η "είδηση", ο τούρκος ηθοποιός Χαλίτ Εργκέντς, ο οποίος είναι γνωστός και ως "Σουλεϊμάν ο μεγαλοπρεπής" (λόγω του ρόλου του στην ομώνυμη τηλεοπτική σειρά), "σκέφτεται πολύ σοβαρά να επενδύσει στην χώρα μας και να φτιάξει ένα σαλέ στην Παναγία λόγω της εξαιρετικής εντύπωσης που του έκανε η ομορφιά του φυσικού τοπίου στην ευρύτερη περιοχή". Η αλήθεια είναι ότι αισθάνθηκα πάρα πολύ άσχημα στο άκουσμα της είδησης. Το χωριό αυτό είναι ο τόπος γέννησης και καταγωγής μου. Και αισθάνθηκα ακόμη πιο άσχημα μαθαίνοντας πως υπάρχουν κάποιοι ντόπιοι, οι οποίοι ενθουσιάστηκαν με το άκουσμα της είδησης. Γιατί το "σαλέ" φέρνει "μπίζνες". Και αυτές, με την σειρά τους, φέρνουν λεφτά. Και τα λεφτά για κάποιους είναι υπεράνω όλων. Άλλοι αφαιρούν ανθρώπινες ζωές προκειμένου να τα αποκτήσουν. Άλλοι, όμως, αφαιρούν κάθε ίχνος ευθιξίας, συνειδησης και φιλότιμου απέναντι στην Ιστορία του τόπου. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, σε βάρος της Ιστορίας της Παναγίας, ως φυσικής συνέχειας της Κουτσούφλιανης και του Ηρωικού Ολοκαυτώματος του 1898. Κάθομαι, λοιπόν, και προσπαθώ να σκεφτώ "ψύχραιμα", όπως λένε, γύρω από το όλο ζήτημα. Η ψυχραιμία, όμως, ενός Έλληνα, ο οποίος έχει Εθνική Συνειδηση και εμπειριστατωμένη Γνώση της Ιστορίας (Ελληνικής και Παγκόσμιας) βρίσκεται στην εντελώς αντίθετη όχθη από την "ψύχραιμη" στάση κάποιων άλλων. Ένας τούρκος, που πρωταγωνιστεί μάλιστα σε ένα ανθελληνικό σήριαλ, σκοπεύει να "επενδύσει" στην Ελληνική Γη. Κάποτε, σ' αυτόν εδώ τον ευλογημένο Τόπο, όταν κάποιοι βάρβαροι ζητούσαν "γην και ύδωρ", τους περίμενε ο πάτος του πηγαδιού... Τώρα βρίσκουν και πιθανούς "νενέκους", πρόθυμους να τους εξυπηρετήσουν.

Κάποτε οι βάρβαροι προσπαθούσαν να υποτάξουν με την βία, με τα όπλα, αυτήν την Χώρα. Άλλοτε τα κατάφερναν, άλλοτε όχι.

Σήμερα χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους. Η "νέα τουρκοκρατία" έρχεται με την πολιτιστική αλλοτρίωση, με την παραχάραξη της Ιστορικής αλήθειας, με τον εξωραϊσμό των αιμοσταγών δολοφόνων ως "αναγκαίου γείτονα", την ανήθικη ταύτιση θύτη και θύματος.

"Έλα, ρε φίλε, μα πού ζεις επιτέλους" θα αναρωτηθεί ο "'πολιτικά ορθός" συμπατριώτης μου. Έλα ντε, πού ζω; Σίγουρα δεν ζω στην εποχή των προγόνων μου, οι οποίοι δημιούργησαν την αθάνατη Εποποιία του 1898. Και ευτυχώς δηλαδή, γιατί τι θα μπορούσα να τους πω; Ότι κάποιοι σύγχρονοι απόγονοί τους, όχι μόνο δεν έχουν αντίρρηση για το εν λόγω, επερχόμενο, αίσχος αλλά το διατυμπανίζουν κιόλας ως μια "μεγάλη επιτυχία"; Ο διεθνισμός, ανέκαθεν, είχε πολλαπλό πρόσωπο. Και ο κοσμοπολιτισμός, με την παραφυάδα του λεγόμενου lifestyle, είναι ένα από αυτά. Διότι ο κοσμοπολιτισμός, όπως και το κεφάλαιο, δεν έχει Πατρίδα. Επομένως, δεν έχει Ήθος, Σεβασμό, Αρχές, Αξίες, στοιχεία που συμβαδίζουν με την έννοια της Πατρίδας. Το χρήμα, οι "επενδύσεις", οι "μπίζνες" γενικά, αποτελούν την μόνη οντότητα, την οποία υποστηρίζουν, τον "θεό" που λατρεύουν οι θιασώτες του κοσμοπολιτισμού. Γι' αυτούς, όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται.

Αποπατούν στα Ιστορικά γεγονότα του παρελθόντος, ασελγώντας ασύστολα πάνω στην μνήμη των Ηρώων του Έθνους μας. Οι Κλέφτες και οι Αρματολοί, οι οπλαρχηγοί της Εθνεγερσίας του 1821 αποτελούν αρνητικό παράδειγμα, γιατί απλούστατα δεν φέρνουν κέρδη, θετικούς ισολογισμούς και αύξηση των τραπεζικών λογαριασμών. Τώρα, θετικά πρότυπα θεωρούνται οι σύγχρονοι ραγιάδες και τουρκοπροσκυνημένοι, ανεξαρτήτως του αν είναι "γενίτσαροι" ή "γιουσουφάκια"... Η Ιστορία, όμως, δεν μπορεί να γράφεται με βάση τις άπληστες χρηματικές ανάγκες του καθενός, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις βρίσκονται υπεράνω οποιασδήποτε Εθνικής ευαισθησίας. Η Ιστορία γράφεται με βάση το ειδικό βάρος που κουβαλά κάθε Έθνος στο πέρασμα των αιώνων. Εξ αυτού του λόγου (και όχι μόνον) το Ελληνικό Έθνος οφείλει να προασπίζει το κορυφαίο ειδικό του βάρος, να θυμίζει (και να υπενθυμίζει) με την Ιστορική του διαδρομή ότι έχει σχέση με τους Αετούς και όχι με τις κόττες... Με τον Κολοκοτρώνη και όχι με τον νενέκο... Γι' αυτό, λοιπόν, ο "Σουλεϊμάν" είναι ανεπιθύμητος εθνικά, κοινωνικά, ιστορικά, ηθικά (και) στην Παναγία. Το απαιτεί, πρώτα απ' όλα, η Ιστορία του Ολοκαυτώματος του 1898. Το απαιτεί η αναγκαιότητα για μια Ελλάδα, η οποία θα μπορέσει κάποτε να ανήκει και πάλι στους Έλληνες. Γιατί το Αίμα των Αγωνιστών είναι πιο δυνατό από το χρήμα των τραπεζιτών. Είναι πιο ισχυρό από τα "σαλέ" και τις αδηφάγες ορέξεις του κάθε απόγονου του πραγματικού Σουλεϊμάν, ο οποίος κατακρεουργούσε Έλληνες. Γι' αυτό και η ετυμηγορία της Ιστορίας θα είναι σαφής για όλους αυτούς που, "ελαφρά την καρδιά", χαριεντίζονται με τον απόγονο των σφαγέων του Ελληνισμού. Παντελώς αρνητική...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΣΙΑΚΑΣ

Γεννημένος στην Παναγία και καταγόμενος απ' αυτήν